

דבר העורכת

יום ד, 11.6.2014, חדר הסגל של בית-הספר למשפטים במכללה האקדמית נתניה. במקום מתנהל דיון ער בין חברי "ועדת הערכת איכות" מטעם המועצה להשכלה גבוהה לבין אחד מחברי הסגל הבכירים במכללה בנוגע לשאלה בוערת באקדמיה הישראלית: מהו המינון הראוי של פרסומים באנגלית יחסית לפרסומים בעברית? דווקא מרצה זה, אשר מרבה לפרסם בכתבי-עת יוקרתיים באנגלית, מביע את תסכולו על כך שאין נותנים ערך אקדמי רב למאמרים בעברית: "אני רוצה להשפיע על הדין בארץ", הוא אומר, "ובמקום זאת אני נאלץ לסקור את הדין האמריקאי".

לדיון הזה ראוי ליתן במה נרחבת. אכן, אין סכין מתחדדת אלא בירך חברתה, ומבחינה זו לשיח האקדמי הבין-לאומי יש חשיבות רבה. ברם, דומתני שדווקא התקופה הלא-פשוטה שעברה לאחרונה מדינת-ישראל מדגישה את העובדה שאנחנו קודם-כל אזרחי הארץ הזו, ושברצוננו להפנות את אור הזרקורים האקדמי אל הדין הקיים והדין הראוי בבית פנימה.

זה בדיוק מה שמבקש לעשות כרך זה של כתב-העת מאזני משפט, המאגר את פירות מחקריהם של חוקרים ישראלים בנוגע לדין הקיים ולדין הרצוי בישראל בתחומים מגוונים: את הקובץ פותח מאמרה של ד"ר מרים ביטון בנוגע לדיני הקניין הרוחני; בהמשך ד"ר יוסי גרין כותב על הזכות להורות, בין היתר של הומוסקסואלים; מאמרו של משה דרורי, סגן נשיא בית-המשפט המחוזי בירושלים, מסכם ח"י שנים לבית-המשפט לענייני משפחה ומציע דרכים לשיפור התנהלותו; חיבורו של ד"ר שרון וינטל מתמקד בפסקת ההגבלה השיפוטית; הסוציולוג פרופ' רן חרמש מציג במאמרו את הדרכים לשיפור עבודתו של בית-הדין לעבודה מנקודת-מבטו המרתקת של נציג ציבור; וד"ר יחזקאל מרגלית דן בהיבטים הכלכליים של הורות על חשבון המדינה בקרב אוכלוסיות שונות.

הכרך כולל גם מדור "אגב חקיקה", המתייחס לדין הרצוי בישראל. מדור זה כולל הצעת חוק פרי-עטי בנוגע לצורך בהגבלת שעות העבודה של עובדים בכירים במשק המקבלים משכורת גלובלית, ואת תגובותיהן של שתי חוקרות על הצעת חוק זו: ד"ר מיכל עופר-צפוני וד"ר עדנה רבנו.

פליניוס הזקן (מן המאה הראשונה לספירה) האמין כי "תהילה אמיתית היא עשיית מה שראוי כי ייכתב וכתובת מה שראוי כי ייקרא". אני מקווה שהכתבים המקובצים בכרך זה ימצאו ראויים להיקרא, וכי בעקבותיהם יבואו מעשים שיהיה ראוי לכתוב על-אודותיהם.

שלכם,
שרונה